

6. ПРИНЦИП НА ДУБЛИРАЩИТЕ ЧЕСТОТИ МЕТОД ЗА ОТКРИВАНЕ НА ДУБЛИКАТИ

Настоящият метод се явява в някакъв смисъл частен случай на предишния, но предвид важността за датирането, ние отделихме метода за откриване на дубликати в отделен раздел. Този метод беше предложен от А. Т. Фоменко в [884], [886], [888], [1129], [891], [895], [898], [901], [1130].

Нека времевия интервал (А, В), описан в летописа Х, е разбит на „глави – поколения“ Х(Т). Нека те да са номерирани хронологически почти вярно, **НО СРЕД ТЯХ ИМА ДВА ДУБЛИКАТА**, т.е. две „глави“, в които се говори за едно и също поколение, т.е. дублиращи се. Да разгледаме по-простата ситуация, когато една и съща „глава“ се среща в летописа Х точно два пъти, а именно, с номер Q и номер R. Нека Q е по-малко от R. Нашата методика позволява да се открият и отъждествят тези дубликати. Истината е ясно, че графиките на честотите К(Q, Т) и К(R, Т) имат вида показан на рис. 5.26.

Първата графика явно не удовлетворява принципа на затихване на честотата. За това трябва да разместим „главите“ вътре в летописа Х, за да се получи най-доброто съответствие с теоретичната, идеалната графика. Всички числа К(R, Т) са равни на нула, тъй като в „глава“ Х(R) няма нито едно „ново име“ – всичките те вече са се появили в Х(Q). Ясно е, че най-доброто съвпадане с идеалната графика се получава тогава, когато сложим тези два дубликата съвсем близо или просто ги отъждествим.

И така, ако сред „главите“ на летописците, в общия случай номерирани правилно, се открият две „глави“, чийто графики имат приблизително вида на графиките на рис. 5.26, то тези „глави“ по-скоро са дубликати. т.е. в тях се пише за едни и същи исторически събития, и ние трябва да ги отъждествим. Всичко, казано дотук, се пренася и в случаите, когато имаме няколко дубликата – три или повече.

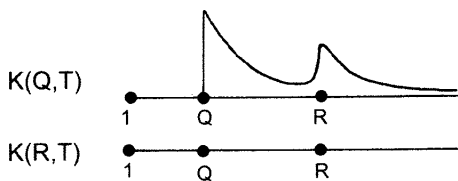

Рис. 5.26. Видът на графиките за честотите, когато има два дубликата.

Тази методика беше проверена и на експериментален материал. Като прост пример беше взето изданието „История Флоренции“ на Макиавели (Ленинград, 1973), придружено от подробни коментари. Ясно е, че коментарите могат да се разглеждат като серия от „глави“, дублиращи основния текст на Макиавели. Основният